

Oğuzhan Okumuş

- şiirler -

Yayın Tarihi:

05.07.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması, gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması, kullanılması, dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Oğuzhan Okumuş

...

1 Ayrılık vakti

Vakitsiz ayrılık mı olur deme,
Gün gelir vakit ayrılık olur.

Oğuzhan Okumuş

1 Kalem 1 Kağıt ile

Bugün bir kalem ve kağıt ile,
Bir adamı idam edebilirken,
Bir başka adamı hürriyete kavuşturabilirim,
Yine aynı kalem ve kağıt ile
Milyonları kanlı savaşlara sürüklerken
Dünyayı savaştan arındırabilirim
Yalnız bir kalem ve kağıt ile
Ömrümü en ince ayrıntısında kadar anlatabilir
Ve kağıt üzerinden ömrüme ömür dahi katabilirim
Evet yalnız ben bilirim
Bir kalem ve kağıt ile
Acıların dinmeyeceğini
Yaşanan hiçbir şeyin geri gelmeyeceğini
Yazılanların anlamı olsa bile
Kaybetmenin anlam ifade etmeyeceğini
Yalnız bir ben bilirim
Bugün bir kalem ve kağıt ile
Varlığın için olmasa bile
Yokluğun için ölebilirim

Oğuzhan Okumuş

7.asır

7.asır
Yetti dünyada ki gelmiş ve gelecek zamana,
Bundan sonra insanoğlu gün geçtikçe ziyanda,
Sarılacak her şey kaldı 7.asırda.
Şu an her şey bambaşka,
Kir akar olmuş açılan her kuyuda,
Ancak doğal bir afet pak eder bizi bu buhran da.

Oğuzhan Okumuş

Ağır aşk

Bir gün gelecek bu yapraklarda mürekkep dahi solacak,
Bir gün gelecek bu yazılanları kimin yazdığı unutulacak,
O gün geldiğinde bunları bir Şekilde okuyacak olanlar,
Őunu asla akıllarından ııkarmasınlar,
Şu kelimelerin her biri
Özlem dolu hasret ağacının gölgesinde,
Zaman zaman donarak,
Zaman zaman yanarak yazıldı,
Çok sevdi ve çok zledi,
Fakat kavuŐamadı.

Oğuzhan Okumuş

Akılsız

Karanlık bir oda da
Bir mum ile ben varım Şu anda
Birkaç gölge dans ediyor duvarda
Gölgelerinde sonu
Benim gibi bir nefeslik anda

Şu koca dünyada,
IŞık bir an için kaybolsun da,
Nice akılsız gölge akıllansın ,
Gerçek olanın ışık olmadığını,
Nice akılsız,toprak olmadan anlasın.

Oğuzhan Okumuş

Al Götür Beni Benden

Bir gün ki asra bedel,
Yüreğimi deler geçer,
Yan yana olmak varken,
Bu ayrılık beni benden eder.

Zaman göz göre göre sensiz geçiyor,
Seninle şahlanan yüreğim,
Sensizlikten can çekişiyor.

Ben artık geçtim benden,
Yarınların umudu, mutluluğu senden,
Bir sabah bir sabah gel kaldır beni yerden,
Al al götür beni benden.

Oğuzhan Okumuş

Alim

Alim olan bir ateş yakmalı,
Cümle alemi aydınlatmalı,
Çahili uykusunda avlamalı,
İlmi diyar diyar dolanmalı.

Oğuzhan Okumuş

Aramak

Dar bir sokaktan geiyorurur bugun,
Demirin demiri dövduğu,
İnsanın insana sövduğu,
İşte böyle günlerin döndüğu,
Bu sokağın başından arayı döndüğümde,
İyi ve kötü bir arada aynı düğünde,
Geçti gitti ömrüm bu sokaklarda dün,bugünde,
Yalnız kendimi aradım yitip giden ömrüm de.

Oğuzhan Okumuş

Artık Gitmeli

Bu münasebet bitmeli,
Münasebet neden kimse bilmedi,
Artık gerçekten gitmeli,
Insan biraz da kendini dinlemeli,
Yazmak,çizmek Şu zamandan sonra fuzuli.

Oğuzhan Okumuş

Aşkın Acı Hâli

Ölüm yokluğuna,
İnsan alışıyor zamanla.
Asıl mesele,
Yaşarken alışmak ölüme.
Bir yerde nefes aldığını bile bile,
Sevdiğini gömmek kefensiz, topraksız gönlüne,
Buna kim alışırım derse birine,
Gelsin yol göstereyim alışmak nice.
Her aldığın nefes batır içine ince ince,
Kan kusar gibi olursun aklına geldikçe.
Zamanında heyecandan iki büklüm olan mide,
Ağrısız sızısız geçirmez oldu bir ,iki gece.
Alev alev yanar yüreğim sessizce,
Cehennem dedikleri bu belki de.
Bugün çıkıp gelsen bile,
Senin dahi derman olacağın yok sensizliğe.
Aradığım nice,bulduğum nice,
Ben daha çok yanarım bu derdime.
Keşke biraz aklım olsa da yetse şu işe,
Akıl da yanar mı ? Kalp gibi her gece.
Aklın sahibi bunu da bana sen söyle.

Oğuzhan Okumuş

Avrupa

Medeniyet beşik Avrupa,
Açlık,sefalet Afrika,
Dağlar ovalar kan orta Doğu'da,
Zulüm,baskı orta Asya'da,
Nerede insanoğlu,
Medeniyet nerede burada,
Medeniyetin sahibi milyonları birbirine kırdıra,
Sefalet içinde gafil ondan medet uma,
Sabah akşam Avrupa türküsü cığıra,
İnsan ancak Avrupa da insan sana,
Hele bas bakalım bir damarına,
Üç vakte geliyor lidil boy,fet men sana,
Milyonları görürsün toprak üstünde yata,
Nehirler,çeşmeler oluk oluk kan aka,
Hani medeni Avrupa ,
İnsan hakkı diyordu ya sana,
Sen medeniyet nedir diye sor bakalım,
6 Ağustos 1945 sabahı uyanan japon çocuğa,
Gök parladı,arş çatladı bir anda,
Al işte elinde güller karşında medeni Avrupa.
Her yere demokrasi götürme uğruna,
Nasıl da çalışıyor yardımsever Avrupa,
Demokrasi Avrupa da yok belki ama,
Avrupalının demokrasi dediği bastığı yere bela,
Çok değil yakın zamanda,
Kuzey Irak ulaştı bu ulvi bayrağa,
Şimdi on dolara adam vuruluyor sokakta,
Havaların soğuk gidişine dayanamadı Avrupa,
Açtı klimayı Arapların diyarına,
Verdi ateşi çaktı insanı insana,
Arap baharı orta Doğu'da,
E alın bahar geldi size bir anda,
Sistem köpek,
Köpek masum bu arada,
Evde medeni sokakta haylaz Avrupa ,
Parsel parsel böldü dünyayı aklınca,
70 ortalarına kadar zenci dedi insana,
Baktı iş gücü yok piyasada ,
Zenci oldu inci bir anda medeni Avrupa'da.
Adi vücut bulsa benzer sana,
Ona bir isim koymak gerekse adı Avrupa.
Ona yakın durma gafil amca,
Baktın o yaklaşıyor peace diyorsa sana,
Bir de democracy falan duyduğun anda,
Top,tüfek,ilim,irfan neyin varsa haydi durma,
Vakti geldi kalkıyoruz taarruza,
Gazamız mübarek ola,
Bu skolastik arkadaşlara,
Yıllarca vurduk dağlarda ovalarda,
Kendinden başkasına yaşama hakkı görmüyor da,
Demokrasi diyor sağda solda,
İşte amca budur sana medeni Avrupa.

Oğuzhan Okumuş

Bahar da Akşamüstü

Hasret yüklü kervanları taşıdık bu yollarda,
Yalnız bir gün kavuşmak umuduyla,
Hasret türküsü dudaklarda,
Kavuşmak kim bilir hangi baharda,
Vakit akşamüstü oldu bir anda,
Kavuşmak sevda dolu yüreklere çok uzakta,
İnşallah geleceğim sana bir akşamüstü baharda.

Oğuzhan Okumuş

Basit aşk

Her şey sevmekle başlar,
Ben seni sevdiğimden beri benim,
Seni sevmek öyle güzel ki,
Deniz gibi güneş gibi,
Sen öyle değerlisin ki,
Sağlık gibi huzur gibi,
Biliyor musun ?
Hayatımda hiçbir gün,
Senli günlerin yerini tutmuyor,
Bazen insanlar hayatta ,
Her şeylerini kaybederler de,
Derin bir sessizliğe bürünürler,
İşte tam o anda,
Güneş yeniden doğar dışarıda,
Tüm hayalleri umutları getirir ayağına,
Sende benim doğan güneşim,
Bugünüm yarınım,
Sen yüreğimde solmayan gülüm,
Sen benim ömrümsün.

Oğuzhan Okumuş

Beşeri Göç

Kör gözler,
Bakan körler,
Görmek için göz gerekli derler,
Işık olmadan gözler neyle,
Ya rüyalar gören kapalı gözler,
Bunca hakikati kim nasıl gizler.
Ömür yapraksız takvime benzer,
Her günü geçmiş say birer birer,
Yarın sanma seni var eyler,
Toprak gün ve gün seni bekler,
Ansızın bir kürek toprak beller,
Yorulmuş adam terini siler,
Canlar, cananlar ve eller,
Gözleri yaşlı bir kaç anı da seni söyler.
Semaya açılmış eller,
Biraz evvel seni gömdüler.
Artık açıldı gözler,
Göç edeceği yeri insan az çok kendi tayin eder.

Oğuzhan Okumuş

Bırakma

Aldanma sakın zevahire,
Yalnız bak yüreğinde ki zahire,
İkisi denk geliyorsa birbirine,
Bırakma sakın onu bir diğerine.

Oğuzhan Okumuş

Bilmece

Bir dere ağlayan,
Yahut bir elmas parlayan,
Habersiz kaderleri bağlayan,
İnsanoğlu onun yolunda yayan,
Ondan bi haber olan nadan,
Baldan tatlı yavan,
Sen bulup yitirmiş olana yan,
Bulmak nasip olmadıysa dayan,
Öncesini bir anda yok sayan,
Onu bulan,ona varan asıl yaşıyan,
Sevda demiş hâlimden anlayan,
Sevgi dedi onu bulan,
Onsuz geçen her an ziyan.

Oğuzhan Okumuş

Birlikte Yandık

Ya zamandan dert yandık,
Ya insandan,
İkisi birden gelmedi,
Doğru bildiğimiz yandan,
Şimdi sen geliyorsun sol yanımdan,
Zamanı değil diyorsun bir yandan,
Yitip gidiyoruz birlikte öte yandan,
Bir avuç kül yanan yüreklerimizden bize kalan.

Oğuzhan Okumuş

Bitti

Bir ağaç altındayım şimdi
her şey öylece akıp gitti
bir yaprak koptu bir rüzgar çıktı yaprak savruldu rüzgar dindi yaprak öylece yere indi
bir ağaç altındayım şimdi
toprağın üzerinde
ağacın altında rüzgar çoktan dindi
üzerinden bir karınca geçti ve gitti
her şey nasılda bir anda bitti

Oğuzhan Okumuş

Bugün Dün

Bugün hiç bilmediğim bir yerdeyim,
Zamandan ve mekandan soyutlanmış haldeyim,
Aslında yerli yerimdeyim,
Ama bugün yabancı biriyim,
İçimde tarifsiz bir acı,
Tarifsiz acıların sebebi birkaç anı,
Zihnimde nasıl ulaştığımı bilmediğim bir kanı,
Kendimi kaybettiğim bu yerde buldum erbabı,
Hala hayatta olmama rağmen yitirdim cananı,
Nerede o hiç bitmeyecek sevginin kaynağı.

Oğuzhan Okumuş

Çanakkale de Er

Elleri kınalı birkaç er,
Karşısında çelik gibi küfrü beşer,
İnsan seli dar boğaz da üçer beşer,
Küfrün elinde gümüş hançer,
Bu savaşta yalnız dualar siper,
Allah diyerek kazılan mevziler,
Küfre bir an olsun geçit vermediler,
O gün vatan müdafaasını cihana öğreten erler,
Nice şehit ve gaziler,
Bugün oluk oluk yitip giden nesiller,
Biraz olsun dedelerine benzeseler yeter.

Oğuzhan Okumuş

Çıkmaz

Ellerin tutmaz
Gözlerin görmez
Gönlün bilmez olsa da
Sana sevda yüklü bir kervanda
Ben en ön safta
Sana öylesine uzakta
Bir an kadar yakında
İkisi de aynı sokakta
Senden ayrılmakta

Oğuzhan Okumuş

Çiftçi

Dağlar denizler aştım da,
Döndüm baktım kendime,
Sanki gitmedim bir adım öteye,
Oysa anın mutluluğu sinmişti gönlüme,
Gönül bağına ekilen bu son fideyle.

Oğuzhan Okumuş

Çocuk Oyuncağı

Savaşın beşiğı bir coğrafya da,
Çocuk oyuncağı oldu patlamayan bir bomba.
Kime düşman doğduk bu dünyada,
Kimin diyeti ödendi asırlardır akan kanda,
Kimin yaşamına yaşam kattık bu kanlı fermanlar da,
Nice canları gömdük kara topraklara,
Toprak doydu mu sahi toprakla.
Kader,elzem imtihan şu hayatta,
Çocuk yaşta toprağı gideni taşımak omuzlarda,
Şağ olmanın ölmekten beter olduğı işte o anda,
İnsanın ne mal olduğunu insan ol ve anla.

Oğuzhan Okumuş

Çocuk Yürek

Ay ha yarım olmuş ha tam,
Yürekleri sarıp sarmalayan gam,
Yağmur ile damlayan dam,
Yaş kemale erdi yürek ham,
Kapanır mı yaralar yama ile tam,
Bu geceler de ağlayıp duran,
Yok kalmadı halden anlayan,
Göz bebekleri ay gibi parlayan,
Çocuk yüreğim az daha dayan.

Oğuzhan Okumuş

Dağ

Rüzgarı alıp sırtına çıkacaksın dağlara,
Yaşanacak yer kalmadı insan olana insanların arasında,
Beyhude dolanma artık Oğuzhan buralarda,
Çöz boynundan zinciri koş uçsuz bucaksız ovalarda,
Çık gökyüzü ile yeryüzünü bir eden dumanlı dağlara,
Orada vahşi bir hayat seni bekliyor olsada,
Korkma! Hic bir vahşet ehli hayvan insandan daha fazla zarar veremez sana.

Oğuzhan Okumuş

Dede

Asırlık bir çınarın dibinde,
Tahta bir sandalyede,
10 yıllık bir dede,
Gel de zaman doldu de.

Oğuzhan Okumuş

Demir Kapı

Paslı bir demir kapının ardında,
Yabancı otlar bitmiş toprağın bağrında.
Önünden gelip geçeni var ama,
İçine giren kalmamış dünyada,
Zamanın bayındır kara toprağında,
Tembellik kol geziyor şu anda,
Böyle nice viraneye rastladım da,
Hiç varamadım bugünkü kadar idrak noktasına,
Çürük bir tahta çerçevenin arkasında,
Rast geldim çocuk olduğum yıllara,
Çocuklar taze başaklar gibi boy veriyor olsa da,
Çocukluk yitip gidiyor paslı kapılar ardı sıra,
Nizamın bir yönü olmasa,
Nizamdan bi haber olurduk amma,
Doğumla başlayan nice macera,
İkinci doğumla bitiyor aslında,
Asıl elzem olan da,
İkinci doğumdan önce aldığın temel gıda,
Unutma ;
Senin bağrında biten ot da,
Günün birinde kalacak paslı kapılar ardında.

Oğuzhan Okumuş

Dengesizlik

Kalemi yırtıp, kağıdı kırıp attım,
Sensiz basit eylemlerde dahi hata yaptım,
Senin hayalini sineme sarıp yattım,
Uyuyup uyanıp gelirsin diye baktım,
Akşamları kalktım sabahları yattım,
Güneş görmeden kendime umut sattım,
Aynada durup durup kendime baktım,
Ben hangi arada senden bu denli uzak kaldım,
Sana senden ayrı geçen günlerde de bağlandım,
Şimdi sarmaş dolaş ben ve kara bahtım,
Bugün de senden ayrı kalktım.

Oğuzhan Okumuş

Derdim de dertli

Birkaç kelimenin yan yana gelmesi,
Hiç anlata bilir mi insanın içindeki seli,
Bir yanda hayatın soluk rengi,
Öte yanda ben soluk benizli,
Öbür yanda çalgı çengi,
Herkesin bir derdi var belli,
Kimi ağlıyor gülmeli,
Kimi diyor gülmek neydi,
Acı da insan gibi bin bir halli,
Yarından umut kaldı mı sahi,
Mutluluk yakın diyen nerede hani,
Dünya gam hanesine,
Biz çilekeş doğduk demek ki,
Sabah,akşam öylece geçti gitti,
Havada toprak kokusu var sanki,
Ne geçmezler geldi geçti,
Şu dünya da bizler gibi fani.

Oğuzhan Okumuş

Devri İzdivaç

Bu devrin izdivaç tablosu kara kalemle çizilmiş,
Renkler birer birer silinmiş,
Er kişinin ziyneti iş imiş,
Atlılar hanım kıza nasip imiş ,
Kerpiç damlar pis imiş,
Aklına beton yığınları girmiş,
Sadakat,sevgi,vefa neymiş,
Var gibi göstermek marifet imiş,
Değeri maddeden bilmiş,
Ruhun özünü çoktan silmiş,
Yüreğine korku sinmiş,
Gel zaman git zaman böyle geçmiş,
Hanım kız işte böyle yürekten sevmiş,
Er kişi hanım kızı bırakıp gitmiş,
Hanım kızın sevgisi artık bitmiş,
Bu devrin izdivacı işte bu imiş.

Oğuzhan Okumuş

Dün-ya

Dün ki yakın uzak oldu,
Bugün şehri ırak oldu,
Geleni gideni sondu,
Diye diye yürek soldu,
Derken sabah oldu,
Bahçeme kuşlar kondu,
Güllerim talan oldu,
Artık tamam vakit doldu,
Bedenim toprağa kondu,
Dünyanın rengi soldu.

Oğuzhan Okumuş

Düz Aşk

Bu aşka düştüm düşeli,
Bu hayatta ne olacak olursam olsam,
Yinede sensiz olmam,
Öyle güzel gülüyor,
Öyle güzel seviyor,
Öyle güzel sarıyorsun ki beni,
Dağ gibi duruyorsun arkamda,
Yılmak yok,
Durmak yok,
Korkmak yok diyorsun bana,
Umudumu kaybettiğimde umut,
İnancımı kaybettiğimde inanç,
Gücümü kaybettiğimde güç veriyorsun bana,
Eksik ne varsa sen tamamlıyorsun hayatımda,
Varlığın yarınların umudu,
Sen yüreğimin huzurusun.

Oğuzhan Okumuş

Düzenbaz zenler

Kayıp denecek kadar,
Kayda değer ah var,
İşte budur senden kalan kâr.
Seni, senden başka her şey saydığım zamanlar,
Bugün boşlukta sallanıp duruyorlar.
Kati gördüğüm bir şey var,
Senden öte sen yaratmış zihnim dediğim canavar.
Vefa, sadakat ve sevgi yük olmuş sanâ yar,
Sevdayı yalnız sadakat pınarı sular,
Sadakati terk eyleyen sevda zamanla yosun tutar,
Senden haneme yazıldı zarar,
Zaman elbet bu pislik için mezar kazar,
Gerçek manada sevdaya varana kadar,
Kim bilir kaderde daha kaç yanılğı var.

Oğuzhan Okumuş

Eller

Eller görüyorum tozlu topraklı ,
Toza toprağa bulaşığa aman demeden uzanan eller,
Açlar doyuran yalnızlık düşmanı eller
Gamin her türlüünü avuçlayan umuda yapışıp kalan eller
Gün gelince çağlayan derelerde yıkanan eller,
Yarınlara uzanan eller,
Sen bittim dediğinde başını okşayan eller,
Üşüdüğünde ovaladığın hayata tutunan eller,
Hiçbir zaman ne yediğini ne içtiğini bilmeyecekler,
Hangi yolda ne yükü yürüdüğünü görmeyecekler,
İşte o eller,
Senin için her zaman bir şey söyleyecekler.

Oğuzhan Okumuş

Emin

Duman dumana giden bir köy kahvesi,
Yaşarken ölen bir neslin hikayesi,
Yaşanmamış bir hayatın abidesi,
Yitip giden ömürler seli,
Sokağın başını gözleyen deli,
Bir tek sensin bu kahvede ki veli.

Oğuzhan Okumuş

Eskimeyen Günler

O eski neşeli günler artık geride kaldılar birer birer,
Şimdi ayrılık çığlıkları atan türküler,
Olanca geçmiş mutlu anın altını çizer,
Bu ayrılık belası insanoğlunu deler geçer,
Gz yaşlarını yalnızlıktan buz tutmuş iki el siler,
Zamanın birinde parıl parıl parlayan gözler,
İşte böyle gün geldi mi kan çanağına döner.

Oğuzhan Okumuş

Ey Veli

Toprak gibi bağrına bas beni
Bize uğramasın ayrılığın rüzgarı,seli,
Yüreğinde yaşat ölsem de beni
Sakın beni sevdiğin gibi sevme eli,
Sevdası yüreğinde olanın doğrulmaz beli,
Ki yüreği olanda adam gibi sevmeli,
Sevdası yüreğine gömen deli,
Sevdası uğruna yalnız savaşan veli.

Oğuzhan Okumuş

Eyle

Geveze bir bülbül yakarışı duyarsan bahen de,
Aldanma onun sesinde ki ahenge,
Hele bir bahçeyi gazel eyle,
Ondan sonra otur bülbülü seyir eyle,
Yalnız sevdaya meyil eyle,
Ondan gayrı nen varsa def eyle.

Oğuzhan Okumuş

Ezelden beri

Dereler gibi çağlayan,
Ezelden beri yaşayan,
Nedir beni sana bağlayan,
İşte geçiyor beyhude zaman,
Zat-ı muhterem can sevdan.

Oğuzhan Okumuş

Farksız Fark

Sarı plastik,gri lastik toka,
Bugünler de hayata farklı anlam katmakta,
Belki farkları yok ama...

Oğuzhan Okumuş

Gitmek

Ay ışığında hayal ediyorum,
Güneşli güzel günleri,
Gecenin karanlığı sarıyor,
Sessizce bedenimi,
Korkuyorum,
Ya ay da bırakıp giderse diye beni.

Oğuzhan Okumuş

Gizemli Aşk

Aşk hakikati gizler,
Ömrü son bulana dek bu yolu izler.
Hep doğru yolda olduğunu söyler,
İnsanı insana kul eyler.
Hep olmayacak yerde bekler,
Aklın varlığına düşmanlık eder.
Aşk, sarhoş bir adama benzer,
İçkinin tesiri geçtiğinde biter.
Aşıkların muhitinde tozlu topraklı yollar cennete benzer,
Bir kez aşk gördü mü gözler,
Dünyaları versen onsuz olamam der,
Gel zaman git zaman böyle geçer,
Aşık karşılıksız bekler,
Gün gelir aşk başını alır ve gönül divanından gider,
Aşktan geriye iğreti bakışlar kalır,
Dünyalar güzelini hala dünyada iken öldürdün hani,
İşte bu aşkın gizemi çözebilen çözdüm desin hadi...

Oğuzhan Okumuş

Gizlemenin Kaybı

Sevdanın sukutu olmaz hani,
Şen istesen de istemesen de o söyler mani,
Üç günlük dünyada sevgide gizlenmez hani.

Oğuzhan Okumuş

Güneş Yürekten Doğar

Bu gece yattığım yer de,
Şenden önce ve senden sonrasının muhakemesini yapıyorum zihnim de,
Öncesi zifiri karanlığın içinde,
Ne bir yıldız nede ay var gökyüzünde,
Bedenim karanlığın gölgesinde,
Aciz bir insanı tanımlayan ne varsa sözlükte,
Birer birer uçuşuyor zihnimde,
Nihayet sana kavuşuyorum bir gece,
Karanlığın aydınlığa kavuştuğu bir yerde,
Seni gördüm evvel zaman önce,
Miladi takvime göre 2012 diye bir sene,
Aklım başımdan gitti desem de,
İnan tasvir edemiyorum kelimelerle,
Söylenecek hiç bir şey kalmadı geri de,
Yaşamak neymiş bilmedim senden önce,
Zaman gel git derken geçti de,
Sen geçmek bilmedin ben de,
Keşke daha evvel görseydim desem de,
Her şeyin bir vakti var kader de,
Kaç gece bekledim seni sensizliğin şehrinde,
Bir gün çıkıp geleceğini söylediğinde,
Yıldızlar belirdi birer birer zihnimde ki gece de,
Sabah olmak bilmedi seni beklediğim o gece,
Güneşin doğuşu ile geldiğin günde,
Güneş gibi doğdun yüreğimde,
Görmek nedir diye sorsalar bu köre,
Seni ilk gördüğüm gün canlanır zihnim de,
O günden beri güneş hiç batmadı yüreğimde.

Oğuzhan Okumuş

Hengame

Göz ile görür,
Zihin ile anlar,
Gönül ile yaşarsın,
Gönül olmazsa,
Zihin anlar,
Göz görür,
Sen ölürsün

Oğuzhan Okumuş

Horoz Sesi

Artık gökyüzüne gitme vakti,
Yeryüzünde kir bile kirlendi,
Lüzumsuz şeylerle yüreğim lekелendi,
Sabahı beklerken akşam çıka geldi,
Bu kör karanlıkta yarınlarım çivilendi,
Aklımı kaybetmek üzereyim,seher vakti,
Neyse ki bir horoz sesi ile sabah geldi.

Oğuzhan Okumuş

İnsan Dediğın

Bir perde ki açmasını bil,
Gözün gördüğünü sanma Habil,
Hassan sabbah bu söze delil,
Açık seçik yerlerde olmaz Celil,
Sen onu viranelerde bil,
Divaneler dolaşır il il,
Yüreğinde ki hüznü sil,
Hüzün,yükte fil,
Varmaz söylemeye dil,
İnsan dediğın bir avuç kil.

Oğuzhan Okumuş

İnsan Olmak

İnsan olarak geldiğim Şu dŕnyada,
İnsan kalmak için gŕsterdiĐim çaba,
KardeŐin kardeŐi kırdığı diyarda,
Direniyorum insan olma yolunda,
Neler gŕrdŕk neleri yaŐadık amma,
Yinede eyvallah etmedik zalıma,
Satma insanlığı para ile pula,
Mŕcadeleden yılma alıŐ ha korkma,
ile ek kŕl ol yan amma sakın dŕnme,
Dŕnme dolapların gŕsterdiĐi yola,
Huzura varmak için çıktığın yolda,
İnançlarını heybenden ayırmada,
A susuz kalsan dahi sakın korkma ,
Unutma!Yarın çıktığında huzura,
Adaletin ŐaŐmadıĐı o diyarda,
Gŕzlerinden perdenin kalktığı anda,
Vardın demek asıl olan insanlığa.

OĞuzhan Okumuş

İnsan ve Zaman

İnsan
Dağlardan ovalara sel gibi akan,
Tüm beşeri önüne katan,
Yedikçe acıkan,yedikçe doymayan,
Gece gündüz kan ağlayan,
İşine gelen her şeyi arayıp bulan,
Bir kendini aradığı yerde bulamayan,
Türlü sevdalara düşüp sabahlayan,
Ateşe düştüğü halde yanmayan,
Bölük bölük gelen ve giden insan,
Bu gelişleri ve gidişleri yaşayan,
Bu gelip gidenler içinde kaç kişi var yaşayan,
Daha milyonlar var dünyayı kalıcı sanan,
Dünya da siz sananlar gibi yalan,
Ey insanoğlu geç olmadan uyan,
Bak her şey ortada ayan beyan,
Ne aradığını bulan,
Ne de bulamayan,
İkisi de kalamıyor fazladan bir an,
Hayatta olan yalnızca şu an.

Oğuzhan Okumuş

İsabet aşk

Sevgi günün birinde bize isabet etti,
Beni seni hiç bizi biz etti,
Zaman bizi de içine aldı ve gitti.

Oğuzhan Okumuş

Kafi

Dünyanın bin bir türlü hali,
İçinde bizler koşturup duruyoruz fani,
Şu uçsuz bucaksız yollardan biri sana çıksa bari,
Senden önce yaşadım diyebilir miyim sahi,
Şu dünyada gözüm görmeyecek olsa dahi,
Yalnız sen yanımda ol inan ki bu kafi.

Oğuzhan Okumuş

Karamsar sar sar

Yüzünü güneşe dön,
Elini yüreğine koy ve düşün,
Ne kadar karanlık gelecek görüşün,
Bunca yolun içinde yalnızlığa dönüşün,
Yaşanmış onca şeyi maziye gömüşün,
Öylece dur ve düşün,
Bu mudur senin gelecek düşün.

Oğuzhan Okumuş

KargaŖa

Bu arpık düzen de,
Nereye gitsem nafile,
Sığınacak bir yer arıyorum kendime,
Karanlık aydınlatıyor zihnimi her gece,
Ŗu dünyada muvaffak olanlar nerede,
Neden el uzatamaz oldular bizlere,
Yaşıyorum öylesine tek düze,
Tabi bunun adına yaşamak denirse.

OĞuzhan OkumuŖ

Kayıp Ben

Sevgi kuşun kanadında
Güven kaplumbağa kabuğunda
Sen benim yüreğimde
Peki ya ben nerede.

Oğuzhan Okumuş

Kokuşmuş Dünya

Tülden bir perde kaldı aramızda,
Korkma! Kaldır onuda,
Şevgiden kaçacak mısın ?
Ömrü hayatın boyunca,
Hadi artık sarıl bana,
Yürekler konuşmalı manasıyla,
Biz gidelim dağlara bayırlara,
Yüreksizlere kalsın bu kokuşmuş dünya.

Oğuzhan Okumuş

Koşan Sevda

Ne zaman yağmur yağsa ,
ıslak saçların gelir aklıma,
aklım başımdan gider uzaklara,
yağmur dindi buralarda,
sen ve ben kaldık aklımdan çok uzaklarda,
insan bir kez yürekten sevdi mi bu diyarda,
yaşadım der işte o anda,
bizi biz yapan payda,
hala bu hayatta,
biz surete bakıyor olsak da,
mana sureti geçiyor bir sonra ki sokakta,
elbet bu yağmur gibi bir gün yeniden gelecek sevda,
o gün saç tellerini aklar sarmış olsada,
yüreğın elinde gözünde yaşlarla koşar adım geleceksin sevdana.

Oğuzhan Okumuş

Ma Ma ve Ma

Kan ile gelen bağa aldanma,
Geride kalanlara takılıp kalma,
Gönülsüz geleni sakın alma,
Dünya dünya deyip yanma,
Destursuz sakın ola kapı açma,
Doğru söze nefret ile bakma,
El eline aman edip bel bağlama,
Garibi hor görüp surat asma,
Yoksul gönülleri sar sarmala,
Gönülsüz aklın varsa onu parçala,
Hak bildiğin yoldan geri kalma,
Haksız gelen nimeti sakın alma,
Yarın mahşer de bunun için yanma,
Yetim hakkını sakın ola çalma,
Harama göz ucu dahi olsa bakma,
Yolunu şeytan yoluna bağlama,
Dara düştün mü yüz asma,
Koş,düş,kalk iyi olanı ara,
Bir besmele ile şeytan parçala,
Masum yüzlü görünen zalimlere aldanma.

Oğuzhan Okumuş

Melankoli

Neşe alameti kalmadı gibi,
Sanki zindan dibi,
Nefes almak adetten hani,
Vakit gelse gitsek der gibi,
Gitmek her şeyi bitirecek mi sanki,
Zihin düşmana gerek bırakmıyor ki,
Akılsız kalmak bu akıl halinden iyi olur hani,
İnsan bir an içinde kaç kez ölür ki,
Her nefesin son nefes olduğunu söylesem yalan da olmaz hani,
Melankoli her şeyden geriye kalan ruh hali.

Oğuzhan Okumuş

Mevsimler

Koşturmalar,gülüşler ile dolup taşan yazlar,
Bir dolan bir boşalan taşlar,
Gönül doyuran aşklar,
Aç öldüren kişlar.

Oğuzhan Okumuş

Miras

Taşın kağıt, çivinin kalem olduğu zamanlardı,
Kim bilir ne meşakkatleri vardı.
Bir merkep bir mandaya baktı,
Merkebe yük mandaya saban kaldı.
İnsanoğlu yıllarca idare de gaz yaktı,
O dönemlerde kalemi dans ettiren şairler vardı.
Taştan ve çividen bize miras kağıt ve kalem kaldı,
İdarenin yerini rengarenk ampüller aldı.
İnsanoğlu bu döngüde gelişime aldandı,
Bir çokları insan doğan insan oluyor sandı.
Teçhizat geliştikçe tembellik arttı,
Tembellik literatüre obeziteyi kattı.
Karnı doyan insancık gözünü açtı,
Hakkı olmayana da artık hakkı vardı.
Fazlasına varmak için yollar yaptı,
Demire önce koltuk sonra kanat taktı,
Bir lokma ekmeğe muhtaç çocuklar vardı,
Gözü aç hayvan vardığı yerde ne varsa aldı.
Bu açgözlü hayvanın sonu yaklaştı,
Dünyada ne yıkılmaz sanılan saltanatlar vardı.
Kimini yel kimini sel aldı,
Bize yalnız taşlara yazılanlar kaldı.

Oğuzhan Okumuş

Neyler

Gün içinde var olan iyilikler
Yıllar sonra kim bilir neyler.

Oğuzhan Okumuş

Ol

Bir adım,
Bir an,
Atılacak bir adım,
Yaşanacak bir an,
Söylenecek bir söz,
Yaşanacak bir ömür ol.

Oğuzhan Okumuş

Onur

Onuru olmayan bir insan olacağıma
Aç susuz ölmeyi şeref sayarım ruhuma
Elin şeyhin ve yegane iğreti fikrin mensubu olacağıma
Koşa koşa giderim dar ağacına,
Ölümün en şerefli halini görsün bari birkaç züppe kendini bilmez urganın boğum boğum
olan ucunda,
Şuna buna el pençe duracağıma
Varın yakın beni demir ocağında
Ocağın sahibi şerefli olsun da
Ölüm düğündür o zaman bana
Vatan millet diye haykırıp
Tüyü bitmemiş yetimi soyacağıma,
İşçi, çiftçi, memur açken
Tok yatacağıma
Üç beş yere takılıp bir ay aç gezen adama nutuk atacağıma
Vurun beni vurunda doğayım onurumla.

Oğuzhan Okumuş

Ölüm

Bazen anıların bıçak gibi keser nutkunu,
dilin ucuna gelenleri dile getiremezsin,
dile gelmeyen göze gelir ki gözler dolar,
bir zaman dolu gözlerini tasirsin omuzlarında, gün gelir onlarda dayanamaz hale gelir,
o gün yanaklarından akar bütün yük tüm sıcaklığı ile boynuna,
hissedersin bilirsin ki anıların yüreğinden başka hiç bir yerde hayat bulamayacaktır,
artık sol yanında var hayatında yoktur,
ömrünce taşıyacağın bir boşluğun varlığı yer etmiştir kalbine,
artık düsmek kalkmak nafile boşluk orada iken senin nerede olduğunun bir önemi
yoktur,
senin varlığını görenler bu yokluğu bilirler,
bilirler ki bu gıtmelerin dönüşü yoktur,
yokluğun varlığı ile bir gün sende bir anı içerisinde varken yok olur gidersin sessizce,
güllerin çimenlerin üzerinde bittiği ve hep sevilenlerin gittiği o diyarı bakiye.

Oğuzhan Okumuş

Ömür

Bir adım daha atayım derken,
Söndü göz bebeklerim de parlayan evren,
Henüz,şimdi,şu an vakit varken,
Üç bilemedin beş gün daha eğlen,
Tek başına sessizce çekip giderken,
Arkandan feryat figan daha erken,
Oysa vakit belliydi daha doğarken,
Şimdi anlıyorum bunu güneş batarken,
Bir kız çocuğu ağlıyor ben ölürken,
Can kız var sende üç,beş gün eğlen.

Oğuzhan Okumuş

Parıl Parıl

Bir gece ay ışında bak göle,
Parıl parıl parlasın su göz bebeklerinde,
Ben ne zaman kapatsam gözlerimi gecenin köründe,
Sen parlıyorsun zihnimin derinlerinde.

Oğuzhan Okumuş

Renkler

Şehirler kasabalar köyler
Yerler ve gökler
Neler gördüler neler
İhanetlerle dolu sevgiler
Yüz yıllarca gelip gittiler
Mavi siyah sarı ve kızıl renkler

Oğuzhan Okumuş

Sahne

Toz pembe bir sahne,
Dekor falan filan da şahane,
Yalnız figüranlar karışmış bir birine,
Sahi başrolde olanlar nerede,
Ne zaman açıldı bu perde,
Nerede nerede...

Oğuzhan Okumuş

Sahtekar Gerçek

Bir çınarın gölgesinde ,
Yürümek gökyüzüne ,
Kendini bulmak,
Umarsız hoyrat bir karıncanın mücadelesinde,

Miskin bir beden derinliğinde ,
Kıymetli mi kıymetli gözde.
O beden ki senin gözünde,
Bir beden ki senin zihninde.

Ne aradınız bu sonsuz çölde,
Ne buldunuz vardığınız yerde,
Rüyadan öte hülyadan hallice,
Yaşamak böyle ızdırap içinde.

Kaybedecek hiç bir şey kalmamış ömür de,
İnsan hiç kazanmadığını anlıyor günden güne.
Şimdi us(akıl) hiç olmadığı yerde,
Hokkabazlığın kahramanlık olduğu bu devirde.

Oğuzhan Okumuş

Seküler aşk

Sen yoksun,
Güneş doğmuş,
Gün batmış neyime.

Sen yoksun,
Bahar gelmiş,
Güz olmuş neyime.
Sen yoksun,
Yaşamışım,
Ölmüşüm neyime.
Sen yoksun,
Sen yoksun,
Sen yoksun ya,
Yokluğunun ağırlığı,
Her gece omuzlarımda,
Yokluğun boğazımda ,
Boğazım ipin ucunda.

Oğuzhan Okumuş

Sen

Bir dűş görűyorum önce,
Aklıma sen dűşűyorsun sonra,
Dűş uçup gidiyor da,
Sen kalıyorsun aklımda.

Oğuzhan Okumuş

Senden Sonra

Senden bir adım öteye gittiğim gün,
Cıvı cıvı kuşlar göçtü bu şehirden,
Mas mavi gökyüzü karardı birden,
Sen mi verdin bana bu gözleri bilmem,
Senden sonra nereye baksam bir şey görmem,
Senden sonra yaşarım desem diyemem,

Oğuzhan Okumuş

Seni Hiç Görmedim

Seni hiç görmedim,
Yalnız delice bekledim,
Güneşin doğuşunu izledim,
Şana hasret yolları gözledim,
Ömrüm de nice yılları eyledim,
Seni gözlerim dolu bekledim,
Tam umudu def eyledim,
Sokağın başını gözledim,
Seni sokağımda hiç görmedim,
Seninle yaşamak istedim,
Sensizliğin düğümünü çözemedim,
Buldum derken yitirdim,
Ben hep seni bekledim,
Nihayet sana varmak nedir bildim,
Artık mutlu ölebilirim,
Dedim ya yalnız seni bekledim,özledim.

Oğuzhan Okumuş

Sensizlik

Bir ömre kaç hayal sığar,
Bir insan kaç kez güler,
Bir ömür nasıl iki olur,
İki ömür nasıl bir,
Ben nasıl ederim,
Ne ederim,
Ne etmeliyim,
Seni her gün bir kez daha nasıl sevmeliyim,
Sen bir ömre sığar mısın,
Seni bir ömre sığdırmak benim adamlığıma sığar mı?
Bunları bir bir anlıyorum
Değil bir bin ömrüm olsa sana doymaz yüreğim,
Ben sensiz her an eksikim,
Tek duam,tek dileğim sensizlik nedir bilmeyeyim.

Oğuzhan Okumuş

Sensizlik Sessizce

Her doğan güneş ile birlikte
Sana gelmek isterim sessizce
Sessizce yanında olmak isterim
Sessizce saçlarını okşamak
Sessizce öpmek isterim gözlerinden
Sessizce yok olmak isterim sende
Sessice sarılmak isterim sana
Oysa ki biliyorum
Şana giden yollar kapalı bu gece
İstesem de gelemem ki sessizce
Yüreğimin sağanak yağmuru
Sessizce süzülür gözlerimden bu gece
Sensizlik yanaklarımdan akıp gidiyor sessizce
Sen yüreğimin en derinlerinden
Sesleniyorsun bana her gece
Buradayım korkma ben seninleyim bu gece
Üzülme bir gün yine buluşacağız sessizce
Sen aldığım nefes
Sen hayatın anlamı
Sen üzerime yağan yağmurumsun sessizce.

Oğuzhan Okumuş

Sevda Doğuyor

Kulaklarım da yalnızlık uğultusu,
Nerede yürekli insanların ordusu,
Dört köşeye atılmış pusu,
Cihana yeter ayrılık korkusu,
Havada sevda kokusu,
Bana sen gerek ne ekmek ne su,
İşte sevdanın doğum sancısı bu.

Oğuzhan Okumuş

Sevgi

Sevgi varsa gönülde,
Gönül vardır bedende,
Sen hiç gönül arama,
Sevgi nedir bilmeyende.

Oğuzhan Okumuş

Softa

Işıl Işıl güneşin altında,
Dolanıp duran bedbaht softa,
Tepede asılı duran mavi tavanda,
Senin için bin ders var aslında,
Sen caka satmak derdine düştün ama,
Dünya Güneş etrafında dönüyor her dakika,
Vaktin bile vakti geliyor da,
Senin aklın nerede kaldı acaba softa,
Bak tavan kızıl renk alacak yakında,
Senin kafa varsa yoksa zifiri karanlıkta,
Kafana uygun renk arıyorsan etrafta,
Yalnız gecenin kör vaktinde çık yola,
Sakin kafanı kaldırıp bakma arşa,
Ayı ve yıldızları görür dönersin şaşkına,
Softa artık şu gerçek meseleyi anla,
Bu alemde en karanlık diyar senin yıllardır taşıdığın başta.

Oğuzhan Okumuş

Son Dünya

Dün ki yakın uzak oldu,
Bugün şehri ırak oldu,
Geleni gideni sondu,
Diye diye yürek soldu,
Derken sabah oldu,
Bahçeme kuşlar kondu,
Güllerim talan oldu,
Artık tamam vakit doldu,
Bedenim toprağa kondu,
Dünyanın rengi soldu.

Oğuzhan Okumuş

Sonra

Görmenin kıymetini zifiri karanlıkta,
Sevmenin kıymetini gönülsüz olanda anlarsın,
Ama ne görmenin nede sevmenin
Bir anlamı olmaz hayatında bundan sonra.

Oğuzhan Okumuş

Soru

Yaşamak
Bugün bu hengamede var olmak
Ne için....

Oğuzhan Okumuş

Şa şa sa

Dağlar denizler aşacak yaşta,
Bu ne durgunluk başta,
Hadi kalk gel düşmeden taşa,
Koşalım bağlar bahçeler aşarcasına,
Geride kalmasın dert tasa,
Zamanın da sevmeli sevilmesi ama,
Düşmemeli erken yaşta gönüllere tasa.

Oğuzhan Okumuş

Şehri Kurtuluş

İsmail'in teslim olduğu bu yer,
Devrin karanlığına Güneşin doğduğu ilk yer.

Bu çölün ortasında açan çiçekler,
Yeryüzüne dağıldılar birer birer.

İnanç uğruna çekirgenin de aş olduğu bu yer,
Tırnaklarla kazıldı deve boyu hendekler.

Nice şairler sabahtan akşama methiyeler düzer,
Yine de manayı ifade de yetersiz beyitler.

Denizin denizler olduğu yer,
İçinde bu şehirde doğan güneşi gizler.

Okumakla manaya erdik diyenler,
İnançsız birer putperestler.

Şehre varmayı ermek bilenler,
Şehir içinde doğdu ve öldü Ebu Leheb'ler.

Kurtuluşa varacak olduğumuz yer,
Musallahtan önce yaşadığımız ayetler.

Oğuzhan Okumuş

Tel Tel

Kulağımda saçından bir tel,
Saçların ara sıra yüzüme değer,
Ellerin omzumda yüreğın sırtımda gezer
İçinde senin olmadığın kalbi bu can neyler.

Oğuzhan Okumuş

Terk-i Terk

Denizde bir gemi,
Gemide bir deli,
Delide bir sevgi,
Bugün
Sevgi deliyi,
Deli gemiyi,
Gemi denizi terk etti.

Oğuzhan Okumuş

Ters Giden Şeyler

Güneşin kucağında mor menekşe,
Bugün ruhumun derinlerinde neşe,
Yaşlandığım ağacın adıdır meşe,
Gönül bu varmak ister eşe,
Bir karınca varmak üzere leşe,
Onunda bundan haberi olsa keşke.

Oğuzhan Okumuş

Tüm Yollar

Seninle yağmurda ıslanmak,
Karlar da yuvarlanmak,
Çiğ gibi büyüme,
Çiğir açmak istiyorum.
Yalnız seninle doymak,
Soğan soymak,
Aç kalmak istiyorum.
Yollar boyu sana koşmak,
Seni alıp dağlar aşmak,
Yeni diyarlara varmak,
Seninle var olmak istiyorum,
Tüm yollar sana çıkıyorken senden ayrı kalmaya inan dayanamıyorum.

Oğuzhan Okumuş

Vakit Gelme Vakti Değil

Bugün sana gelinecek gün değil,
Bugün senden gidilecek gün hiç değil,
Ne gün...gün bugün,
Ne de ben...benim bugün,
İşte bu anlamsız döngü başladı senin gittiğin gün.
Şimdi sen bir yerlerden çıka gelsen,
Hala yaşanacak bir şeyler var desen,
Beni bu kargaşadan alıp götürsen,
Ben yine de bulamam artık bende sen.
Sana şimdi satırlar dolusu kelime hecelesem,
Yine de anlatamam derdimi bir bilsen,
Vakit gelme vakti değil desem,
Artık son gidişinde kaldığını bilsen,
Bir daha değil bin daha gelsen,
Artık ne sen...sen ,Ne de ben....ben.

Oğuzhan Okumuş

Vakti Vakit

Sanırım vakit geldi,
Bir söze bin mana yüklendi,
Karşılıklı bir çift göz nemlendi,
Ezelden beri bu böyleydi
Her kavuşmaya bir ayrılık gizlendi,
Son sözler boğazlarda düğümlendi
İşte şimdi canı canandan alma vakti

Oğuzhan Okumuş

Vicdan

Vicdan, insan yargıcı...
Hak yiyenin kırbaç,
Ölmeden bitmez acı,
Öyle hemen almaz canı,
İnim inim inletir hacı,
Yedinse bir hakkı tatlı yahut acı.
Mahkemededen karar çıkartan hakime bacı,
Sanma kendini nizamı yaratan gacı.
Kararın sahibi belli bizler yalnızca aracı.

Oğuzhan Okumuş

Yakarış

Biz ne pergele benzeriz ne daireye,
Biz yüreği yangın dolu iki beden içinde bir pervane,
Dünyaları dolaşacak olsak varamayız birlikte varacağımız yere,
Bizi ayrılıklar paramparça eyler de,
Sesimiz çıkmaz ciğerlerimiz yansa bile,
Dünya beddua alsak da yaşasak bile,
Yanamayız ayrı geçen günler kadar yine de,
Bende olanın zerre kadarı var ise sende,
Benim kadar yandın demektir sende,
Gel etme eyleme,
Gel ne olur yine,
Bıraktığın yerden bir adım gitmedim öteye,
Gel bul çıkar beni gün yüzüne,
Inan muhtacım o gl yüzüne.

Oğuzhan Okumuş

Yaksın

Yan gönlüm yan,
Bakıp da göremediğin,
Uzanıp tutamadığın aşkına yan,
Donup kalan zamana,
Çırpınıp duran yüreğine yan,
Yan ki gündüzler geceleri,
Geceler yalnızlığı,
Yalnızlık hasreti,
Hasret özlemi,
Özlem geçmek bilmeyen günleri yaksın.

Oğuzhan Okumuş

Yalancı Sevgili

Elin yine varır birine,
Belki dilin bile varır söylemeye,
Yalan olduğunu bile bile,
Zamanın birinde,
Seviyorum dersin yine

Güller açsa da çehren de
Yeniden yaşamak istesen bile,
Artık çok geç kaldığını göre göre,
Zamanın birinde
Seviyorum dersin yine.

Oğuzhan Okumuş

Yalnızlık Limanı

Şensiz hayat,
Öylece dalıp gitmek gibi,
Ne olduğum yerde,
Ne gittiğim yerde varlığım,
Bu hengame içinde vardığım,
Limanın adıdır yalnızlığım.

Oğuzhan Okumuş

Yana Döne Ara

Bugün ayrı yollarda yürüyor olsak da
Bir gün kavuşacağımızı ikimizde biliyoruz
Bazen ayrı bazen aynı istikamette yürüyor
Ayrı gayrı hayaller kuruyor
Birlikte olacağımız yarınları düşünüyor
Bu düşünce ile avunuyoruz
Bazen ağlıyor bazen gülüyoruz
Mas mavi bir şemsiyenin altında
Günün birinde kavuşmayı bekliyoruz
Birbirimizden habersiz birbirimize bağlı yaşıyoruz
Emin ol ikimizde birbirimizi arıyoruz
Ama her şeyin bir zamanı olduğunu gözden kaçırıyoruz

Oğuzhan Okumuş

Yazgı

Keramet aramam sende
Sen kendini bilsen de bilmesen de,
Gelsen de gitsen de.

Oğuzhan Okumuş

Yok Sayma

Bağı bağ yapan bahçivandır sanma,
Şen sakın ola sevginin gücüne kanma,
Önce bir yüreğini yokla,
Orada var olanı yok sayma.

Oğuzhan Okumuş

Yokluk

Bu akşam diğer akşamlardan farklı,
Bu akşam da hü zün ve keder saklı,
Zamanın gençliği ölüm uykusuna yattı,
Nerede bu gençleri kurtaracak atlı,
Vuslat taşıyan vapur da limandan kalktı,
Nalbant ; akşam oldu dedi,dükkan kapattı,
Asırlık şehirlerin üzerinde ki güneş battı,
Limanda başı boş gezen aç bir kaç martı,
Gecenin karanlığın da yapayalnız kaldı,
Nerede bu yokluğu var eden tanrı.

Oğuzhan Okumuş

Yuvarlak Küre

Bir yuvarlak küre,
Ayırmış biri onu sekiz yöne,
Bu yönlerden bazıları benzer birbirine,
Birine yaklaşacak olsam uzak kalıyorum ötekine

Bir yuvarlak küre,
Küre içinde küre,
Yeraltı, denizaltı daha nice,
Ne zaman çözülecek bu bilmece.

Bir yuvarlak küre,
Döner bir çizgi üzere,
Zaman..zamanla yarışır bu çizgi de,
Kürenin bundan haberi yok belki de.

Bir yuvarlak küre,
Ateşli bir dostum var der bilmeyene,
Dost ile sohbet için gide gele,
Bir yanar bir donar kendi içinde.

Bir yuvarlak küre,
Dili yok belki de,
Göz ola onu göre,
Kalmadı kalmayacak kimseye.

Bir yuvarlak küre,
İnsan için yalnız bir misafirhane,
Misafir hoş karşılanır mı ?
Her girdiği mecliste.

Bir yuvarlak küre,
Yalnız bir rüya bize,
Biz kimiz diyene,
Ne dersen de beyhude.

Oğuzhan Okumuş

Zihin Oyunları

Bir dağın yamacında,
Bir ovanın sonunda,
Bir papatya kucağımda,
Kuzu sesleri kulaklarımda,
Güzel düşler aklımda,
Güneş batarken bu yanda,
Güneş doğuyor o yanda,
Neler saklı yarında,
Bilsem keşke şu anda,
Kuzu kurt kafamda,
Papatya duvarlar arasında,
Bir odanın ortasında,
Olanca yokluk var aslında.

Oğuzhan Okumuş